

THE WESTMINISTER
MODEL
IN
SRI LANKA
AND
ITS CHANGES
(Part I)

සේල්බරි ව්‍යවස්ථාව වෙනුවට නව ව්‍යවස්ථාවක් සම්පාදනය කිරීමට පසුබීම වූ ප්‍රධාන සාදක

සේල්බරි ව්‍යවස්ථාව යටතේ ලංකාව තව දුරටත් බිතාන්‍ය කිරීමයේ රාජ්‍යයක් වශයෙන් නොපැවතිය යුතු යැයි ප්‍රබල මතයක් ගොඩනගැනීම.

- ලංකාව සම්මාණ්ඩුවක් බවට පත් කිරීමේ අවශ්‍යතාව.
- රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව සහ ආධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව සම්බන්ධයෙන් පැවති ගැටුව.

මේ සම්බන්ධයෙන් සලකා බලා ව්‍යවස්ථාව ප්‍රතිසංස්කරණයක් කිරීම සඳහා අවස්ථා දෙකක දී පියවර ගත්ත ද ඒවා සාර්ථක වූයේ නැත.

- I. මහජන ඒක්සත් පෙරමුණ ආණ්ඩුවේ අගමැති වීයේ. ඔබ්ලිවි. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා 1957 නොවැම්බර් 2 ව්‍යවස්ථා සංගේදන කිරීම සඳහා ඒකාබද්ධ පාර්ලිමේන්තු තේරීම් කාරක සහාවක් පත් කළේ ය. 1959 පෙබරවාරි 6 දින මෙම කම්ටුවට පොදු ඒකගතාවකට පැමිණ තිබිණි. විශේෂයෙන් ලංකාව සමූහාණ්ඩුවක් කළ යුතු බවට නා නව ව්‍යවස්ථාවට මූලික අයිතිවාසිකම් ඇතුළත් කිරීමේ අවශ්‍යතාව ය පිළිබඳ ව මෙම කම්ටුවට නියෝජනය කළ සියලු දේශපාලන පක්ෂ අතර පොදු ඒකගතාවක් තිබිණි. එහෙන් 1959 සැප්තැම්බර් මාසයේ දී බණ්ඩාරනායක සාතනය හෝතුවෙන් ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ වැඩ පිළිවෙළ අඩාළ විය.
- II. 1965 මාර්තු මස පත් වූ ඒක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව ලංකාව සමූහාණ්ඩුවක් බවට පත් කිරීම සඳහා ව්‍යවස්ථාවට සංගේදන ගෙන ඒමේ අදහසින් පාර්ලිමේන්තු ඒකාබද්ධ කාරක සහාවක් පත් කළ ද විපක්ෂය නව ව්‍යවස්ථාවක් සකස් කළ යුතුය යන මතයේ දැකි ව රැඳී සිටීම නිසා සේල්බරි ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කිරීමට ඒක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුවට හැකියාවක් නොවී ය.

එඩඟේලින් නව ව්‍යවස්ථාවක් සම්පාදනය කිරීමට නියත පියවර ගන්නා ලද්දේ 1970 න් පසු සමග පෙරමුණ ආන්ඩුව ය. නව ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් මගින් කෙටුම්පත් කර පනවන ලද ප්‍රථම ජනරජ ව්‍යවස්ථාව 1972 මැයි මාසයේ සිට 1978 වසර දක්වා ක්‍රියාත්මක විය. එහි ප්‍රධාන ලක්ෂණ මෙසේ ය.

- කැබේනට් ආන්ඩු ක්‍රමයක් වීම.
- වෙස්ටිමීන්ස්ටර් රාජ්‍යාන්ඩු ක්‍රමය අභ්‍යන්තර කොට ප්‍රථම වරට සමූහාන්ඩු ක්‍රමයක් ඇති කිරීම.
- ජනතා පර්මාධිපත්‍ය සංක්‍රාන්තික වැදගත්කමක් ලබා දීම.
- ජාතික රාජ්‍ය සභාව ජනතාවගේ පර්මාධිපත්‍ය බලය ක්‍රියාවට නංවන එක ම නියෝජිතයා බවට පත් කිරීම.
- ජනතා පර්මාධිපත්‍ය බලයෙන් පත් වූ අගමැති විසින් නාම මාත්‍ර විධායකයා පත් කිරීම. (සමූහාන්ඩුව සතු වූ ලක්ෂණයකි)

- සේල්බර් ව්‍යවස්ථාවේ තිබුණා ඇතැම් සංවර්තා සහ තුළන විධිවිධාන ඉවත් කිරීම.
- උග්‍රාහර්තා :- අධිකරණය සතු සීමිත ව්‍යවස්ථා විවරණ බලය අනෝසි කිරීම. ව්‍යවස්ථාදායකය ඒක මණ්ඩලවාදය මත පිහිටුවීම. රාජ්‍ය සේවාව, කැබේනට් මණ්ඩලයේ පාලනය යටතට ගැනීම.
- ශ්‍රී ලංකාව ඒකීය රාජ්‍යයක් ලෙස ව්‍යවස්ථාගත කිරීම.
- රාජ්‍ය සහ බෞද්ධාගම අතර සම්බන්ධතාවට ව්‍යවස්ථාව තුළ පදනමක් ලබා දීම.
- සිංහල පමණුක් රාජ්‍ය නාජාව කිරීම.

- රාජ්‍ය සේවය සහ අධිකරණ සේවය වඩා සමීප ලෙසින් දේශපාලන විධායකය සමග සම්බන්ධ කිරීම.
- සෝළුබරි ව්‍යවස්ථාවෙන් නොසළකා හැර තිබුණු රාජ්‍යය ප්‍රතිපත්ති මූලධර්ම සහ මානව අධිතිවාසිකම් පිළිබඳ විධිවිධාන 1972 ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කෙරීනි. එසේ වුව ද මේවා අධිකරණය මගින් ක්‍රියාත්මක කරවා ගත නොහැකි විය.

ClassWork.LK